

Една страница отъ историята на нашето въз- раждане, или какъ нашитѣ бащи и дѣди ра- ботяли за пробужданieto на народътъ.

Младото поколение, което завари България освободена и което днесъ расте и ся проявява въ обществото, когато нашето отечество не е вече покорена и потъпкана провинция отъ чуждо племе, а самостоятелна държавица съ народно управление, — твърдѣ малко знае за дѣлата и подвигитѣ на онова не отдавнашно поколение, което завари народътъ ни въ дълбокъ сънъ, измъчванъ и и угнѣтяванъ телесно, помрачаванъ и задушаванъ умствено и душевно, тлѣющъ подъ несносний яремъ на двойно робство. При това нѣма нѣщо по назидателно и по възпитателно за челоуѣцитѣ и народитѣ, най-вече за бѣдъщитѣ граждани на една свободна държава, отъ колкото примѣрътѣ и дѣлата на ония, които сж ся подвизавали въ миналото и които сж оставили неизгладими слѣди, за зло или добро, въ обществото въ което сж живѣли, въ страницитѣ на историята на народътъ къмъ който сж принадлежали.

За съжаление, въ нашата нова литература, която е зела да прѣизобилува съ всевъзможни прѣводи и доста оригинални съчинения — нѣкои отъ които полезни, други безцѣлни и вредни — твърдѣ малко нѣщо ся намира за животътъ и подвигитѣ на онѣя рѣдъ смирени но доблѣстни поборници, които първи пробудиха, поведоха и опѣтиха народътъ си къмъ наука и просвѣщение, които първи му посочиха идеалътъ къмъ който трѣбваше да ся стреми. Но, до като на мнозина отъ тия дѣйствителни мъченици и страдалци даже и имената сж забравени, за други едва знаемъ нѣщо повече отъ това, че били родомъ отъ еди вѣдѣ, живѣли еди кога и „работили за народътъ“. За да може човѣкъ да намѣри и прочете даже съществуещото въ книжнината ни за тия хора, той е принуденъ да рови въ всевъзможни книги и книжлета, вѣстници и вѣстничета, които напраздно дири и рѣдко намира — тѣй мате-